

Viața e reală doar atunci, când EXIST

GI GURDJIEFF | Rezumat | Lumea interioară a omului

Scrierile lui G.I. Gurdjieff s-au concentrat în principal pe conceptul de „lume interioară a omului”. Gurdjieff susține că oamenii sunt compuși din trei lumi separate: lumea exterioară, lumea interioară și o „lume a omului” care este independentă de ambele. El afirmă că lumea interioară este un produs al unor procese automate, mecanice, în timp ce „lumea omului” este rezultatul efortului conștient și al unui „eu” dezvoltat. Scrierile lui Gurdjieff detaliază experiențele sale personale și luptele de a înțelege și atinge această „lume a omului” și includ exerciții despre care crede că îi pot ajuta pe alții să o atingă. De asemenea, el discută despre importanța suferinței conștiente și despre necesitatea de a combate impulsurile negative care apar din lumea interioară pentru a cultiva „lumea omului”.

Teme principale

1. **Imperativul amintirii de sine:** Gurdjieff subliniază importanța crucială a „amintirii de sine” ca cale către ființa adevărată și evadarea din starea mecanică, asemănătoare somnului, a vieții obișnuite. Această idee pătrunde în întregul text, acționând ca un principiu central pentru transformarea interioară.

„Dar ce este asta!!! Chiar poate fi așa??!! Un gând nou!!! De ce nu-mi putea veni până acum în cap un gând atât de simplu? A trebuit oare să sufăr și să disper atât de mult ca abia acum să mă gândesc la o astfel de posibilitate?... De ce nu aș putea, și în acest caz, să caut o «analogie universală»? Și iată că este și Dumnezeu!!! Din nou Dumnezeu!... Numai El este peste tot și cu El totul este legat.”**

2. **Natura tripartită a omului:** Gurdjieff descrie psihicul uman ca fiind compus din trei lumi independente: lumea exterioară, lumea interioară și lumea omului. El susține că numai prin muncă conștientă un individ poate dezvolta și integra aceste trei lumi, atingând adevărata individualitate și transcendând limitele unui „om obișnuit”.

„Și astfel, fiecare om, dacă este doar un om obișnuit, adică unul care nu a lucrat niciodată conștient la sine”, are două lumi; iar dacă a lucrat la sine și a devenit, ca să zicem, un „candidat pentru o altă viață”, are chiar trei lumi.”

3. **Importanța suferinței și a efortului voit:** Gurdjieff subliniază necesitatea suferinței conștiente și a efortului deliberat în procesul de dezvoltare personală. El postulează că, prin contestarea conștientă a slăbiciunilor noastre și prin implicarea în „sarcini voioșale”, putem accesa energiile ascunse din noi înșine și ne putem transmuta ființa.

*„Dar în mine nu este încă atrofiată posibilitatea actualizării muncii conștiente și a suferinței intenționate! ... Conform tuturor evenimentelor trecute, trebuie să fiu încă. Îmi doresc! ... și voi fi!!”**

4. **Rolul profesorului și al muncii în grup:** Gurdjieff subliniază importanța unui profesor și a muncii în grup în facilitarea dezvoltării personale. El detaliază experiențele sale legate de înființarea Institutului și interacțiunile sale cu studenții, prezentând provocările și potențialele beneficii ale lucrului în cadrul unui grup îndrumat de un profesor.

„Niciunul dintre voi, separat, nu este capabil să facă nimic real; prin urmare, chiar și de dragul unui scop egoist, ajutați-vă reciproc în acest grup nou format, care ar putea fi numit și o frăție. Cu cât sunteți mai sinceri unii cu alții, cu atât vă veți fi mai utili unii altora.”

Idei și fapte importante

Problemele personale de sănătate ale lui Gurdjieff: Fragmentele dezvăluie problemele de sănătate ale lui Gurdjieff de-a lungul vieții sale, inclusiv răni și o „Mare Boală”. Acest context personal îi influențează căutarea urgentă a transformării interioare.

„În ceea ce privește acest lucru, adică faptul că în curând voi muri, oricare dintre sutele de medici specialiști care mă cunosc poate confirma acum.”

Abilitățile extraordinare ale lui Gurdjieff: El descrie cum și-a dezvoltat puteri specifice, precum telepatia și hipnoza, prin efort conștient. Ulterior, a renunțat la utilizarea acestor puteri în scop personal, considerându-le obstacole în calea adevăratei dezvoltări personale.

„De exemplu, dezvoltarea puterii gândurilor mele ajunsese la un asemenea nivel încât, în doar câteva ore de auto-pregătire, puteam uide de la o distanță de zeci de kilometri un iac; sau, în douăzeci și patru de ore, puteam acumula forțe vitale de o asemenea compactitate încât puteam adormi un elefant în cinci minute.”

Cele trei impulsuri: Gurdjieff identifică trei impulsuri esențiale care trebuie să fie prezente la un om adevărat: „Eu sunt”, „Pot” și „Îmi doresc”. El oferă exerciții și tehnici menite să încurajeze dezvoltarea acestor impulsuri.

„Dacă «sunt», numai atunci «pot»; dacă «pot», numai atunci merit și am dreptul obiectiv de a dori. Fără capacitatea de a «poate» nu există posibilitatea de a avea nimic; nu, nici dreptul la acel lucru.”

Rolul atenției: Gurdjieff subliniază rolul esențial al atenției în conștientizarea de sine și în depășirea mecanicității. El descrie diverse exerciții care implică direcționarea conștientă a atenției către senzații și procese corporale specifice.

„În primul rând, concentrează-ți cea mai mare parte a atenției asupra cuvintelor în sine, «Eu sunt», iar cea mai mică parte asupra plexului solar, iar reverberația ar trebui să se desfășoare treptat de la sine.”

Distincția dintre simț și sentiment: Gurdjieff face diferența între „simț” și „simț”, asociind „simț” cu centrul motor și „simț” cu plexul solar. Această distincție subliniază importanța înțelegerii diferitelor surse și calități ale experienței umane.

„Un om «simte» — atunci când ceea ce se numește «factori de inițiativă» ies din una dintre localizările dispersate ale prezenței sale comune, care în știința contemporană sunt numite «ganglioni nervoși simpatici» [...] și el «simte» — atunci când baza «factorilor săi de inițiativă» este totalitatea a ceea ce se numește «ganglioni nervoși motori» [...]”

Conceptul de vibrații și radiații: Gurdjieff discută conceptul de vibrații și radiații emanate de diferite concentrații cosmice, inclusiv de la oameni. El sugerează că, în ceea ce privește calitatea și intensitatea acestor radiații, acestea sunt influențate de nivelul de existență al unui individ.

„În primul rând, trebuie să știi că în întregul Univers fiecare concentrație, indiferent de specia căreia îi aparține, are proprietatea de a emite radiații.”

Impresie generală

Aceste fragmente din „Viața este reală doar atunci, când «eu exist»” oferă o privire asupra învățăturilor complexe și adesea provocatoare ale lui Gurdjieff. El prezintă o viziune asupra potențialului uman care transcende limitele vieții obișnuite, pledând pentru o cale a efortului conștient, a amintirii de sine și a integrării celor trei lumi din interiorul nostru. Deși exigente și neconvenționale, ideile sale oferă un cadru provocator pentru înțelegerea condiției umane și pentru urmărirea unei vieți cu un sens și un scop mai înalte.

Glosar de termeni cheie

Ființă: În sistemul lui Gurdjieff, „Ființa” se referă la o stare de conștiință sporită și unitate interioară, reprezentând un mod de a exista mai autentic și mai integrat.

Muncă conștientă: Efort deliberat întreprins cu conștientizare și intenție, care vizează autotransformarea și depășirea comportamentului automat, inconștient.

Hanbledzoin : Un termen folosit de Gurdjieff pentru a cuprinde puterile telepatiei și hipnotismului, despre care crede că pot fi dezvoltate, dar care duc și la corupție.

„Eu”: Nucleul conștiinței individuale, o entitate unificată și conștientă de sine care poate direcționa acțiunea și percepția cu intenție și voință autentice.

Amintirea de sine: Practica menținerii conștientizării în fiecare moment, eliberându-se de tiparele obișnuite de gândire și comportament.

Plexul solar: O rețea de nervi situată în abdomen, considerată de Gurdjieff un centru cheie pentru sentimente și experiențe emoționale.

Suferința: În sistemul lui Gurdjieff, suferința nu este în mod inerent negativă; ea poate servi drept catalizator pentru conștientizarea de sine și

creștere, determinând indivizii să caute o înțelegere mai profundă a lor înșiși și a lumii.

Cele Trei Lumi ale Omului: Lumea exterioară a realității fizice, lumea interioară a gândurilor și emoțiilor personale și lumea omului, reprezentând potențialul pentru un „Eu” unificat și conștient.

Sarcini de voință: Acțiuni alese în mod deliberat, menite să conteste tiparele obișnuite, să cultive conștiința de sine și să promoveze dezvoltarea unor calități sau abilități specifice.